

[Formanden.]15) *Eventuelt: anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om tipping.

Mødet hævet kl. 18¹⁵.

150. møde.

Onsdag den 24. maj kl. 13.

Formanden: Udvalget angående forslag til lov om udlån til modernisering og rationalisering af erhvervsvirksomheder indenfor landbrug, gartneri og frugtavl har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Per Federspiel* til justitsministeren.

Med hvilken begrundelse fordres nu 2 fotografier afleveret til politiet ved pasudstedelse, og hvor og hvorledes opbevares det eksemplar, som ikke indklæbes i passet?

Per Federspiel: I tidligere tider var det jo en ganske klar sag at få udstedt et pas. Man henvendte sig til den stedlige politimyndighed, medbragte sin dåbsattest og for gifte kvinders vedkommende også i reglen en vielsesattest samt et fotografi. Dette fotografi blev indklæbet i passet, og den pasudstedende myndighed foretog det fornødne i retning af beskrivelse af den pågældendes hårfarve og øjne, således at identifikationen var i betryggende orden. Det dokument, som man nu skal udfylde ved pasudstedelse, har en ganske anden højtidelig karakter end tidligere. Det betegnes for det første som ansøgning om dansk pas. Det er i sig selv stødende, idet det må betragtes som en ret, enhver borger har, at få udstedt et pas. Det burde hedde en begæring om pas. Men den slags detaljer skal jeg ikke hænge mig i. Dernæst fordres en række

oplysninger, som utvivlsomt er ganske overflødige, idet de foreligger i forvejen i folkeregistret og andre steder. Det eneste, der kan være nødvendigt for den pasudstedende myndighed, er at sikre sig, at den pågældende virkelig er identisk med den, der søger et pas.

Jeg vil gerne henstille, om man ikke kunne forenkles dette ceremoniel ved pasudstedelsen, idet det utvivlsomt er ganske overflødigt at have dette dokument i hundred tusinde eksemplarer. Det måtte være tilstrækkeligt, at der førtes en bog over de pas, der udstedtes, svarende til numrene på de pas, der blev udleveret.

Men hvad der må vække større bekymring, er, at man nu samtidig med ansøgningen om pas skal aflevere 2 fotografier. Det ene af disse fotografier indklæbes selvfølgelig i passet og er et nødvendigt led af dette, som der ikke kan indvendes noget imod. Det andet eksemplar bliver opklæbet på den såkaldte ansøgning og opbevares hos myndighederne. Det er en sag, som må vække ikke ringe betænkelighed. Der kan ikke være nogen politimæssig nødvendighed for det; de misbrug, der tidligere har fundet sted på dette område, har mig bekendt været ganske ringe og få, og under alle omstændigheder vil sådanne misbrug alligevel kunne finde sted. Det betyder kun, at man generer skikkelige og ordentlige mennesker, der vil rejse, medens man overhovedet ikke vil kunne ramme dem, der vil misbruge pasinstitutionen og skaffe sig falsk pas, for det kan de alligevel. Men det må være en meget betænkelig sag, at politimyndighederne nu understyres med et fuldstændigt billedgalleri af enhver dansk borger, der søger et pas til udlandet. Det er ikke så forfærdelig længe siden, at vi heri landet havde identitetskort, der vakte en ikke ubetydelig uvilje og også blev afskaffet straks efter krigen. Men end ikke Gestapos fantasi, endsiges politiet under besættelsen fandt på, at man skulle levere 2 eksemplarer af fotografiet af den fremmede mand, hvis identitetskort man blev understyret med. Det ville have været katastrofalt, hvis det havde været tilfældet. Det ville have gjort sikkerheden for borgerne her i landet meget ringe, hvis man under krigen til frit brug for en besættelsesmagt havde haft et fuldstændigt galleri af de mennesker, der havde fået udstedt identitetskort, og det var jo alle, der skulle have dem.

Den højtærede minister vil sikkert huske, at der under krigen ved forskellige lejligheder skete efterlysning af danske statsborgere. Jeg husker engang, jeg spiste til mid-